

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2190

Vragen van het lid **Neppérus** (VVD) aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *dopingcontroles* (ingezonden 9 maart 2010).

Antwoord van minister **Klink** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 12 april 2010). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 1999

Vraag 1

Bent u bekend met het artikel van de heer Soek op Sport Knowhow XL van februari 2010 over dopingcontroles en wat vindt u van het artikel?¹

Antwoord 1

Ja, de inhoud van de column van de heer Soek is mij bekend en ik beschouw die als een bijdrage aan de lopende discussie over de relatie tussen anti-dopingregels en fundamentele rechten van sporters.

Vraag 2

Wat is de juridische positie van Nationaal Dopingreglement ten opzichte van bestaande wetgeving en internationale verdragen als het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) en het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK)? Zou bij mogelijke strijdigheid van delen van het reglement met deze door de Nederlandse regering geratificeerde verdragen, de tekst van het verdrag niet leidend moeten zijn? Wat zou dit laatste betekenen voor de voorschriften over dopingcontroles en welke rol ziet u hierbij voor u zelf?

Antwoord 2

Het Nationaal Dopingreglement is nagenoeg geheel gebaseerd op de World Anti Doping Code en valt in eerste instantie te beschouwen als regelgeving die van en voor de sport is. In dit kader betekent deelname aan de sport dan ook het door de sporter aanvaarden van verplichtingen die voortvloeien uit het dopingreglement. Binnen dit (sport)verenigingsrechtelijke raamwerk hebben de in de column genoemde internationale verdragen in principe geen directe horizontale werking. De sporter kan immers ook van deelname aan de sport afzien. Bij de totstandkoming van de Code in 2003 en de herziening ervan in 2007 was dit uitgangspunt algemeen aanvaard.

¹ Sport Knowhow XL, «Meisjes van 13 en... doping».

Daarnaast heeft een aantal hoogleraren (Kaufman-Kohler cs) met deskundigheid op de terreinen internationaal recht en mensenrechten de belangrijkste bepalingen van de Code getoetst aan algemene uitgangspunten van geldend internationaal recht en geconcludeerd dat er geen sprake is van tegenstrijdigheden.

De internationale context van het anti-dopingbeleid is van wezenlijk belang bij het vormgeven van dit beleid in Nederland. Bewust hebben overheden en de sport op mondiaal niveau afgesproken dat de regels inzake anti-doping voor alle sporten in alle landen gelijk zijn. Die harmonisering is niet alleen noodzakelijk voor het succes van het anti-dopingbeleid, maar is ook een gevolg van internationale afspraken. Ons land kan zich daar niet eenzijdig aan onttrekken, mede omdat in dat geval de kans op een sportief isolement zeer reëel is.

Dit neemt niet weg dat Nederland internationaal zeer actief is om een blijvend goede balans tussen de anti-dopingregels en de rechten van sporters te bepleiten. Eén van de resultaten hiervan is dat er momenteel binnen de Raad van Europa overlegd wordt over specifieke regels voor minderjarige sporters binnen het anti-dopingbeleid. Tenslotte is het uitgangspunt van de bescherming van de gezondheid – naast dat van fair play – bij uitstek relevant voor minderjarige sporters (hetgeen ook is vastgelegd in het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind).